

Politika: 39. V této válce neexistují žádní „hodní hoši“

Politika

V této válce neexistují žádní „hodní hoši“

Obvykle jsem obhájcem takzvaných „mainstreamových médií“, částečně proto, že do této skupiny patřím. Pokud však jde o pochopení a informování o Izraeli a Palestině, téměř všechna média zklamala Američany, kteří se snaží o jasné pochopení jedné z nejneřešitelnějších politických a teologických hádanek všech dob.

Většina amerických médií tvrdí, že Izrael je v tomto konfliktu „ten hodný“ a Palestinci – zejména Hamás – jsou „ti zlí“. Toužíme po jednoduchých dvojznačnostech, ale to zde prostě není možné, navzdory tomu, co říká americké ministerstvo zahraničí. To, co udělal Hamás, je zavrženíhodné, ale to, co udělal a stále dělá Izrael, je také zavrženíhodné.

Nazývejte Izrael „obětí“ v současné válce mezi izraelským národem a Hamásem, ale nevykreslujte je jako nositele bělostných šatů. Dělat to se rovná hře na kovboje a indiány, jak jsme si hráli, když jsem vyrůstal v 60. letech v – ironií osudu – Oklahomě. Ti „indiáni“ bránili území, které obývali po staletí. Způsob, jakým se učily americké dějiny – a možná se na Floridě stále učí -, se zaměřoval na nájezdy a skalpování a přehlížel fakt, že bílí nájezdníci vyháněli lidi z jejich země a způsobu života.

Toto srovnání by mělo Američanům poskytnout základní představu o tom, jak přehodnotit izraelsko-palestinský konflikt.

Z pásma Gazy jsou na Izrael odpalovány rakety, neděle 8. října 2023. Militantní hnutí Hamás, které vládne v Pásmu Gazy, provedlo v sobotu za úsvitu bezprecedentní útok na Izrael, při němž vypálilo tisíce raket a desítky bojovníků Hamásu pronikly na několika místech k silně opevněné hranici, kde zabily stovky lidí a zajaly je. Palestínští zdravotníci informovali o desítkách mrtvých v důsledku izraelských leteckých úderů v Gaze. (AP Photo/Fatima Shbair)

Získání perspektivy

Obrátil jsem se na několik lidí, kteří jsou o tom všem chytřejší než já, aby mi podali výklad. Jedním z nich je sloupkař BNG Wendell Griffen, baptistický kazatel a penzionovaný soudce okresního soudu v Arkansasu, který se otevřeně zastává Palestinců obecně a palestinských křesťanů zvláště.

Wendell Griffen

„Bidenova administrativa pokračuje v desetiletí trvajícím přístupu USA k podpoře izraelského režimu,“ řekl. „Tento přístup nebere v úvahu morálně neospravedlnitelný vzorec izraelské agrese proti Gaze, Palestině a Palestincům zahrnující izraelskou krádež palestinské půdy a vody, osadnický kolonialismus a násilí vůči Palestincům v rozporu s mezinárodním právem (rezolucemi OSN a Ženevskými konvencemi) a desetiletí genocidního chování vůči Palestincům.“

„Tato válka je posledním ohniskem 75 let trvajících Nakby, kterou financují, zajišťují a povzbuzují Spojené státy, izraelského kolonialismu, apartheidu a genocidy vůči Palestině a Palestincům. Z tohoto pohledu je současná válka izraelského režimu proti Gaze více než politováníhodná. Je neomluvitelná.“

„Lidé v USA, kteří tvrdí, že milují Boha a následují Ježíše, postrádají morální rozlišování a etickou kompetenci, aby byli zarmouceni válkou izraelského režimu v Gaze a proti Palestině.“

„Je příznačné, že lidé v USA, kteří tvrdí, že milují Boha a následují Ježíše, postrádají morální rozlišování a etickou kompetenci, aby byli zarmouceni válkou izraelského režimu v Gaze a proti Palestině, natož aby ji odsoudili, odsoudili a protestovali proti její podpoře ze strany USA.“

Tak takový pohled na věc asi neuslyšíte každou hodinu na CNN. Ale je to pohled mnoha pokrokových křesťanů – a dokonce i některých Židů – v dnešních Spojených státech. Ti, kteří dávají pozor, stále častěji bijí na poplach, že izraelský národ – který mimochodem není biblickým „Izraelem“ – se při svém zacházení s palestinským lidem dopouští nepochopitelných zvěstev.

Izraelem okupovaný Západní břeh Jordánu a pásma Gazy jsou nazývány „vězením pod širým nebem“, protože Izrael zde vybudoval bezpečnostní zdi a zavedl drakonická opatření, která Palestincům – včetně palestinských křesťanů – znemožňují přístup k základním svobodám a službám, jako je přístup ke zdravotní péči, svoboda vyznání, svoboda shromažďování, svoboda tisku, přístup ke vzdělání a k výživě. To vše ve jménu prevence „terorismu“.

Ashlee Wiest-Laird

Ashlee Wiest-Laird, kazatelka First Baptist Church of Jamaica Plain, Mass., působila čtyři roky jako kaplanka jižních baptistů na Harvardově univerzitě a poté rok pracovala v Centru teologie osvobození Sabeel a v Radě církví Blízkého východu v Jeruzalémě.

Takto mi vysvětlila situaci: „To, co se nyní děje v Palestině/Izraeli, je přirozeným důsledkem 75 let kolonizace a útlaču. Z 2,1 milionu lidí žijících v pásnu Gazy jsou dvě třetiny uprchlíci z oblastí, které byly v roce 1948 připojeny ke státu Izrael.

„Nejenže jim bylo odepřeno právo vrátit se do svých domovů, ale od uzavření dohod z Osla jsou oni i jejich gazští sousedé fakticky válečnými zajatci. Uvěznění na malém kousku země, chronicky zbaveni vody, elektřiny a hospodářského rozvoje, snášejí obyvatelé Gazy to nejhorší, co Palestinci zažívají. Posledních 15 let navíc trpí opakovanými útoky a bombardováním ze strany izraelské armády, které si vyžádaly tisíce mrtvých a zraněných.“

„Kdyby se zvěrstva, jimž čelí Palestinci v Gaze, děla na Ukrajině, svět by byl umrtven. A přesto, když se Palestinci v zoufalství brání, jsou označováni za teroristy.“

A pak tohle: „Kdyby se zvěrstva, kterým čelí Palestinci v Gaze, děla na Ukrajině, svět by byl zděšen. A přesto, když se Palestinci v zoufalství brání, jsou označováni za teroristy.“

Wiest-Lairdová uvedla, že neschvaluje zabíjení jakéhokoli druhu a že truchlí nad ztrátou stovek izraelských životů, stejně jako truchlí nad neustálými ztrátami palestinských životů pod izraelskou okupací.

„Poté, co jsem navštívila pásno Gazy, jistě chápu zoufalství, beznaděj a vztek, které vedou utlačované k násilným činům v boji za vlastní svobodu a existenci,“ dodala. „Izrael je národní stát, (který) dostává od Spojených států 3,8 miliardy dolarů ročně a má čtvrtou nejsilnější armádu na planetě. Zdá se, že zatímco všichni ochotně odsuzují násilí Hamásu, jen málokdo je ochoten pojmenovat státem schvalované násilí, ke kterému dochází den co den na palestinském lidu.

„Copak na jejich životech nezáleží? Nemají snad právo vzdorovat útlaču a usilovat o sebeurčení? V žádném případě se nejedná o konflikt rovnocenných stran.“

Opět platí, že v této válce neexistují žádní „dobří lidé“.

Truchlící nesou těla členů rodiny Salema Abu Quta, bojovníka Hamásu, během pohřbu poté, co byli zabiti při izraelském úderu na jejich dům v uprchlickém táboře Rafáh na jihu pásma Gazy, neděle 8. října 2023. (AP Photo/Hatem Ali)

Nezpochybnitelná americká podpora

Přesto je pravděpodobné, že na většině amerických kazatelen včera věřící vyslechli modlitby a kázání, které se jednoznačně postavily na stranu izraelského národa.

Zčásti je to způsobeno zmatenou teologií posledních časů, která vidí obnovený Izrael a obnovený chrám na Chrámové hoře jako Bohem předurčené znamení Kristova druhého příchodu. Ale i křesťané, kteří tuto teologii nesdílejí, se snadno postaví na stranu Izraele, aniž by si uvědomili jeho vlastní historii krutostí.

Russell Moore

Dokonalý příklad toho přinesl o víkendu Russell Moore, redaktor časopisu Christianity Today. V sobotu napsal: „Američané se dnes ráno probudili se zprávami o válce na Blízkém východě, protože teroristická skupina Hamás nevýslovně brutálním způsobem zaútočila na stát Izrael.

Zatímco se naše obrazovky plní obrazy ohně pršícího z nebe, rodin truchlících nad únosy a vraždami svých blízkých, víme, že – stejně jako pro naši zemi po útocích z 11. září – je tento zlý den jen začátkem toho, co přijde. Když se na začátku této války modlíme za mír, američtí křesťané by tak měli činit s morální jasností, aby uznali právo a povinnost Izraele bránit se.

„Někteří by se mohli domnívat, že evangelikální protestanti automaticky podporují Izrael na základě eschatologických názorů, které staví moderní stát Izrael do určité role v biblickém proroctví. U některých tomu tak skutečně je.

Mnozí z nás však tyto názory nesdílejí. Věříme, že Boží zaslíbení se naplňují v Kristu, nikoliv v izraelské deklaraci nezávislosti z roku 1948. Mnozí z nás jsou docela ochotni vytknout Izraeli, když se domnívají, že jedná špatně. Nevěříme, že izraelský Kneset je nějak neomylný nebo bezchybný.

„Američtí křesťané by měli jednotně podporovat Izrael, protože je napadán.“

„Ale i přes tyto neshody by američtí křesťané měli být jednotní v podpoře Izraele, protože je napadán.

„Někteří křesťané jsou jistě pacifisté, kteří považují jakoukoli vojenskou akci za špatnou. Většina křesťanů však v průběhu církevních dějin zastávala určitou formu teorie spravedlivé války, podle níž je válka vždy hrozná, ale – za určitých, velmi omezených okolností – může být morálně ospravedlnitelná.“

Dále říká, že „každý stát je odpovědný Boží spravedlnosti“ a „podléhá Božímu soudu“. Neříká však nic o zvěrstvech, kterých se Izrael po desetiletí dopouštěl na palestinském lidu. Ani slovo.

Pak to uvede na pravou míru: „Někdy, zejména v prvních okamžicích každé války, si můžeme být nejistí, kdo má pravdu a kdo ne. Tady žádný takový morální zmatek není. Hamás – a jeho státní

sponzoři – zaútočili na nevinné lidi, jak to opakovaně dělali v minulosti, tentokrát s použitím síly a brutality dříve nevídané.“

Opět žádná zmínka o izraelských útocích a vraždách nevinných lidí nebo o jeho „síle a brutalitě dříve nevídané“.

Izrael není „ten hodný“.

Kouř a plameny stoupají po náletu izraelských sil na město Gaza. Palestínští ozbrojenci zahájili „válku“ proti Izraeli, uvedl 7. října ministr obrany země poté, co byla vypálena palba raket a bojovníci z palestinské enklávy pronikli do Izraele, což představuje významnou eskalaci izraelsko-palestinského konfliktu. (Foto: Ahmed Zakot / SOPA Images/Sipa USA)(Sipa via AP Images)

Izrael není „Izrael“

Moore tvrdí, že Američané „by měli stát na straně napadeného Izraele, protože je to kolega liberální demokracie – a demokracie v regionu ovládaném neliberálními, autoritářskými režimy. Jako křesťané bychom měli věnovat zvláštní pozornost násilí namířenému proti Izraeli – stejně jako bychom věnovali zvláštní pozornost násilnému útoku na člena naší širší rodiny. Jsme přece naroubováni na zaslíbení dané Abrahamovi (Římanům 11,17). Náš Pán Ježíš byl a je Žid z Galileje. Hněv proti židovskému národu je hněvem proti němu, a protože jsme v něm, i proti nám.“

Členové židovské chasidské sekty Hatmar, kteří jsou proti vzniku státu Izrael, podporují Palestince na demonstraci v New Yorku v říjnu 2000. (Foto: Lorenzo Ciniglio/Sygma via Getty Images)

Vážený Russelle Moore, moderní stát Izrael není „židovský národ“. Je to politická a sekulární vláda. Můžeme podporovat a milovat „židovský lid“ stejně jako podporovat a milovat „palestinský lid“, aniž bychom se přikláněli k politice moderního státu Izrael.

Včera ráno jsme o tom dlouze diskutovali v nedělní škole pro dospělé, kterou vedu ve sboru. Jeden člen třídy se ptal, jak máme reagovat na biblická napomenutí, abychom se „modlili za pokoj Jeruzaléma“ (Žalm 122,6) a že „kdo žehná Izraeli, bude požehnán“ (Numeri 24,9).

Opět je zde častým omylem ztotožňování moderního politického státu Izrael s „Jeruzalémem“ a „Izraelem“ v hebrejských Písmech.

„Mezi králem Davidem a Benjaminem Netanjahuem neexistuje přímá dědičná linie.“

V Bibli je „Izrael“ etnická skupina a „Jeruzalém“ symbolické a dříve doslovné centrum uctívání této skupiny. Mezi králem Davidem a Benjaminem Netanjahuem neexistuje přímá linie nástupnictví.

Jak jsme se sem dostali?

Současná válka mezi Hamásem (nikoliv národem) a Izraelem se připravovala celá staletí. Klíčovou roli při přípravě půdy pro moderní iteraci konfliktu však sehrál americký prezident z řad jižních baptistů - a ne, nemluvím o Jimmym Carterovi. O tom se dozvíte více za chvíli.

O zemi, kterou děti v nedělní škole znají jako Palestinu, se po staletí vedly spory a střídaly se v různých konfiguracích. Mějte na paměti, že se jedná o malé území o velikosti amerického státu Maryland.

Od konce první světové války až do roku 1948 byla biblická Svatá země známá jako Palestina.

V novověku až do roku 1948 zde palestinští Arabové nepřetržitě pobývali po stovky let a tvořili desetinásobnou demografickou většinu. Když moderní Židé tvrdí, že jim tuto zemi dal Bůh jako „zemi zaslíbenou“, palestinští Arabové oponují, že jsou také Abrahamovými dětmi prostřednictvím Abrahamova prvorozeného syna Izmaela (viz Genesis 16).

Země Palestina byla součástí Osmanské říše a později ji ovládla Velká Británie, což je delší příběh, než na který zde máme prostor. Přečtěte si vynikající a objektivní shrnutí na stránkách Middle East Research and Information Project.

Británie slíbila vytvořit židovskou vlast, ale dala i další protichůdné sliby. Teprve po druhé světové válce – uprostřed světové lítosti nad holokaustem – se začalo vážně usilovat o vytvoření takového židovského státu.

„Teprve po druhé světové válce – uprostřed světové lítosti nad holokaustem – byly vyvinuty vážné snahy o vytvoření takového židovského státu.“

Valné shromáždění OSN 29. listopadu 1947 odhlasovalo rozdělení Palestiny na dva státy, jeden židovský a jeden arabský. Plán měl rozdělit zemi tak, aby každý stát měl většinu vlastního obyvatelstva a území určené pro židovský stát by bylo o něco větší než území arabského státu, což vycházelo z předpokladu, že se tam budou nadále stěhovat Židé z celého světa.

Jeruzalém a Betlém, o které se dnes vedou ostré spory, se měly stát mezinárodní zónou.

Okamžitě došlo k bojům a nový židovský stát rozšířil své hranice nad rámec toho, co umožňoval plán rozdělení. Dne 15. května 1948 Britové vyklidili území a povzbuzení sionističtí vůdci vyhlásili vznik státu Izrael.

Chaim Weizmann, prezident Izraele, předává prezidentu Harrymu S. Trumanovi (vlevo) během návštěvy Bílého domu Tóru svatého svitku (New York Herald Tribune via Truman Library).

Americký prezident Harry Truman byl prvním světovým vůdcem, který uznal Izrael jako židovský stát 14. května 1948, pouhých 11 minut po jeho vzniku. „Jeho rozhodnutí přišlo po dlouhých diskusích a radách zaměstnanců Bílého domu, kteří měli odlišné názory,“ uvádí Trumanova knihovna. „Někteří poradci se domnívali, že vytvoření židovského státu je jedinou správnou reakcí na holocaust a prospěje americkým zájmům. Jiní zastávali opačný názor a obávali se, že vytvoření židovského státu by vyvolalo další konflikt v již tak bouřlivém regionu.“

Obyvatelé regionu jsou od té doby zdánlivě ve válečném stavu. Do roku 1949 byly hranice plánu OSN na rozdělení Židů smazány a k vytvoření palestinského arabského státu, který OSN slíbila, nikdy nedošlo.

Vznikla tak obrovská uprchlická krize, neboť 700 000 Palestinců se během dvou let stalo uprchlíky.

Dnes se výrazem „Palestinec“ označují Arabové, kteří jsou křesťané, muslimové a drúzové. Těm, kteří jsou v celosvětové diaspoře, se daří mnohem lépe než těm, kteří zůstali ve své vlasti. Jak ti, kteří žijí v hranicích Izraele, tak ti, kteří žijí v Gaze a na Západním břehu Jordánu, čelí extrémním omezením.

Konzervativní politické vedení Izraele mezitím pokračovalo v rozšiřování svého území výstavbou stovek židovských osad – celých měst – v palestinských oblastech.

Middle East Research and Information Project vysvětluje, že od roku 1967 „byla Palestincům upírána mnohá základní politická práva a občanské svobody, včetně svobody projevu, tisku a politického sdružování. Palestinský nacionalismus byl kriminalizován jako hrozba pro izraelskou bezpečnost, což znamenalo, že i vyvěšení palestinských národních vlajek bylo trestné. Všechny aspekty palestinského života byly regulovány a často přísně omezovány. Dokonce i tak nevinná věc, jako je sběr divokého tymiánu (za'tar), základního prvku palestinské kuchyně, byla izraelskými vojenskými nařízeními zakázána.“

Izrael srovnal se zemí stovky palestinských domů na Západním břehu Jordánu a v Gaze. Izrael zavedl zákaz vycházení a uzavřel školy a silnice. Rovněž z Middle East Research and Information Project (Projekt pro výzkum a informace o Blízkém východě):

„Izrael se spoléhá na věznění jako na jednu ze svých klíčových strategií, jak kontrolovat Západní břeh Jordánu a Gazu a zmařit a potrestat palestinský nacionalistický odpor proti okupaci. Počet Palestinců zatčených Izraelem od roku 1967 se nyní blíží jednomu milionu. Státisíce zatčených byly uvězněny, někteří bez soudu (administrativně zadrženi), ale většina z nich poté, co byla stíhána izraelským vojenským soudním systémem. Více než 40 % palestinské mužské populace bylo alespoň jednou uvězněno.“

Pod záminkou boje proti terorismu Izrael od roku 1971 mučí vězně – další příklad porušování mezinárodního práva bez následků ze strany světového společenství.

Chrámová hora

Chrámová hora

V centru všeho dění zůstává Jeruzalém nejspornějším městem a Chrámová hora nejspornějším jednotlivým místem. Město i Chrámová hora mají zásadní význam pro židovskou i muslimskou historii.

Židé a křesťané ji považují za místo, kde byl postaven Šalamounův chrám a poté jeho náhrada. Muslimové toto místo považují za místo, kde prorok Mohamed vystoupil na nebesa.

Na vrcholu tohoto místa se dnes nachází Skalní dóm, hlavní modlitebna mešity al-Aksá, která je údajně nejstarší existující islámskou stavbou na světě.

Zde se střetává náboženský zápal s politickými ambicemi. A to může být jedním z hlavních motivů současné války.

Deník The New York Times napsal: „V době, kdy se konala akce, se v zemi nacházelo mnoho lidí: „Muhammad Deif, vůdce vojenského křídla Hamásu, v nahrané zprávě uvedl, že se skupina rozhodla zahájit „operaci“, aby „nepřítel pochopil, že doba jeho řádění bez odpovědnosti skončila“. Jako příklad uvedl izraelskou okupaci Západního břehu Jordánu, který Izrael obsadil během arabsko-izraelské války v roce 1967, nedávné zátahy izraelské policie na mešitu Aksá v Jeruzalémě a zadržování tisíců Palestinců v izraelských věznicích.“

Hlas Ameriky dodal: „Jeden z vůdců Hamásu označil sobotní útok na jižní Izrael, kterého se zúčastnili palestínští ozbrojenci na paraglidech pod záštitou tisíců raketových střel, za „záplavu al-Aksy“ na obranu mešity. ... Došlo k četným útokům na mešitu izraelskými vojáky pochodujícími v holínkách, což je totální znesvěcení. Kdyby se to stalo v jakékoli synagoze na světě, něco srovnatelného, křičeli bychom, že jde o antisemitismus, a to by skutečně šlo,“ řekl profesor Joel Beinin ze Stanfordovy univerzity.“

Izraelský muž v čepici podporující amerického prezidenta Donalda Trumpa mává izraelskou vlajkou na náměstí Givat Hamatos 16. listopadu 2020 v Jeruzalémě. S odbíjením hodin prezidentství Donalda J. Trumpa zdejší úřady pokročily v plánech na rozšíření dvou židovských osad v oblastech okupovaných od šestidenní války v roce 1967. Izraelský pozemkový úřad (ILA) vypsal výběrové řízení na dodavatele stavby 1 257 domů v Givat Hamatos s termínem pro podání nabídek do 18. ledna, tedy několik dní před inaugurací nově zvoleného prezidenta Josepha Bidena, který se již dříve k rozšiřování osad stavěl kriticky. Mezitím jeruzalémský magistrát schválil výstavbu 108 bytů v Ramat Šlomo, židovské čtvrti ve východním Jeruzalémě, což je plán, který pan Biden kritizoval, když byl navržen v roce 2010. (Foto: Amir Levy/Getty Images)

Na každou akci existuje stejná a opačná reakce

Newtonův třetí pohybový zákon říká: „Na každou akci (sílu) v přírodě existuje stejná a opačná reakce“.

To, čeho jsme svědky v dnešní válce mezi Izraelem a Hamásem, je právě toto. Po staletí, ale zejména od roku 1948, se Svatou zemí zmítá řada akcí a reakcí. Současný vpád Hamásu je reakcí na nemorální zacházení Izraele s palestinským lidem.

„Násilí a krveprolití je sice třeba odsoudit, ale nesmíme se chovat, jako bychom nechápali, proč se to děje.“

Násilí a krveprolití je sice třeba odsoudit, ale nesmíme se chovat, jako bychom nechápali, proč se to děje. Palestinský lid byl přitlačen ke zdi a je zoufalý. Co jiného jim zbývá?

Už slyším, jak někteří z vás říkají: „Vždyť jen musí být trpěliví a počkat, až se to všechno vyřeší samo.“ To je pravda. Nebo: „Změna vyžaduje čas.“

Už je to 75 let. A věci se zhoršují, ne zlepšují. Je to stejná mentalita, jaká dnes říká ženám, aby „prostě počkaly“, až se rovnoprávnost stane skutečností, nebo černochům, kteří během hnutí za občanská práva říkali, aby „byli trpěliví“.

Palestinští příznivci militantní skupiny Hamás ukazují znak V, zatímco nesou obrázek vězně během shromáždění vyzývajícího k propuštění vězňů zadržovaných v izraelských věznicích, 20. června 2003 ve městě Gaza v pásnu Gazy. (Foto: Abid Katib/Getty Images)

Role Ameriky

Američané tuto situaci nezlepšují.

Wendell Griffen doplňuje analýzu: „Historie proizraelských nálad v této společnosti je samozřejmě hluboká a silná. Část z nich přičítám rasismu. Izrael je bílou enklávou na jinak tmavěji zbarveném Blízkém východě. Přidejte k tomu předmilénialismus amerického evangelikálního fundamentalismu Left Behind se sionismem a obraz je téměř kompletní až na jednu podstatnou, i když zastřešující skutečnost, kterou zřejmě málokdo v USA rozeznává.

„V Izraeli mají USA v tomto regionu robustní, jaderně vyzbrojené a plně dotované zpravodajské a vojenské síly, které otevřeně a beztestně porušují mezinárodní právo a normy lidských práv v regionu, kde ropný průmysl zatoužil po bezpečnostní záruce.

Představte si Izrael jako největšího a nejdražšího soukromého bezpečnostního dodavatele ropného průmyslu, který je financován z peněz amerických daňových poplatníků.

„Izraelský experiment je nejdéle trvající operací zpravodajské komunity Spojených států v oblasti klientských států a možná i nejdražší.“

„Dlouho předtím, než USA vstoupily do bažin Vietnamu, si USA vybraly nekolonialismus jako způsob, jak rozšířit svůj vojenský, politický, obchodní a kulturní vliv tím, že navázaly vztah s klientským státem Izraelem. Tento přístup ztroskotal ve Vietnamu, Íránu a naposledy v Afghánistánu. Izraelský experiment je nejdéle trvající operací americké zpravodajské komunity s klientským státem a možná i nejdražší.“

Cesta vpřed

Tento problém se nedá snadno vyřešit a možná se nevyřeší vůbec. Východiskem pro Američany však musí být větší porozumění.

V domě devětačtyřicetileté palestinské křesťanské uprchlice Wadey Turk je vidět kříž, 11. května 2007, v uprchlickém táboře Shatte, který se nachází na území města Gaza v pásnu Gazy. Christ Turk

se narodila a žila ve městě Jaffa, než emigrovala do pásma Gazy v rámci masového vysídlení Palestinců po vzniku státu Izrael v roce 1948. Christ Turk a její rodina stále doufají, že se vrátí do svého starého města, které je nyní izraelským územím. Palestinci si tradičně připomínají 15. květen jako Den naqby neboli Den katastrofy, den vzniku izraelského státu v roce 1948. (Foto: Getty Images)

Wiest-Laird to vyjadřuje takto: „Představte si, že jste se násilím nastěhovali do něčího domu a předchozí obyvatelé jste zavřeli do jedné místnosti. Tam jim po celé generace odpíráte adekvátní zdroje a občas jich pár zabijete, aby věděli, že tu vládnete. Mezitím vy a vaše rodina žijete dál, jako by tito lidé neexistovali. Jednou za čas se některý z nich dostane ven, ale vy jdete do svého poplašeného zařízení, zavoláte policii a řeknete, že vás tento člověk terorizuje.

„Kdyby to bylo skutečné, opravdu byste se divili, kdyby tito lidé vyrazili dveře, kdykoli by to šlo, a snažili se získat něčí pozornost, aby ukončili svou tíživou situaci a vrátili si svobodu?

„Pokračující narativ, že Izrael je v tomto scénáři obětí, není tím, co přinese spravedlnost a mír Palestincům nebo Izraelcům. Jedinou cestou vpřed je, aby se svět zabýval nespravedlností páchanou na palestinském lidu: ukončil kolektivní tresty, umožnil svobodu pohybu a uznal právo na návrat uprchlíků. Je třeba skoncovat s jakoukoli kulturou nadřazenosti (náboženské či jiné) a zajistit rovná práva ve státě, který je vytvořen pro všechny lidi.“

Mark Wingfield

[Baptist News Global](#)

Mark Wingfield

Mark Wingfield

Mark Wingfield slouží jako výkonný ředitel a vydavatel Baptist News Global. Je autorem nově vydané knihy *Honestly: Telling the Truth About the Bible and Ourselves*.

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)